

да паднѣтъ на насъ. Иви ни сѧ и св. Богородица, и ны дѣлаше: небойте сѧ чѣда! и до тоѧ часъ ѣхъ глѣдахме: додѣто ни изведихте. Това като чюли сичкѣхъ чловѣци, прославили Бога и пресв. Богородица: и рассказали по сичкѣхъ градъ това чѣдо. Като чюхъ това тамошнѣи сждѣи Іеронимъ, направилъ черкова на това мѣсто: и онзи дѣваръ дѣто была Ікона-та непаднѣлъ, нѣ останѣлъ съ Іконѣхъ въ черковѣхъ, въ коѣто сѧ съвершава праздникъ на сѣкѣхъ годинѣхъ. И съ силѣхъ на св. Богородица, таѧ Ікона прави много чѣдеса дорѣ и до днешнѣи день, Богѣ нашемѣ слава во вѣки, аминь.

Чѣдо 67.

За оногова, цю паднѣлъ отъ стѣнѣхъ и сѧ развилъ, и свѣта Богородица го исцѣлила.

Въ сѣщѣи островъ Критъ, има и дрѣга едина чѣдотворна Ікона Богоматере, въ Митрополѣхъ свѣтаго Апостола Тѣта, коѣто и до днесъ прави голѣми чѣдеса; много разслабленни е вѣднѣла отъ постела, и дрѣгы различни болѣсти исцѣлава. Таѧ Ікона на сѣкѣхъ срѣдѣхъ ѣхъ изнасятъ на едно мѣсто, и послѣдѣва протопопъ, прото-